

فصلنامه علمی رهیافت‌های نوین در مطالعات اسلامی

License Number: 85625 Article Cod: Y4N10A34567 ISSN-P: 2676-6442

خيال پردازى و تاثير آن بر زندگى فردی و اجتماعی کودکان و روند تحصیلی آنها

(تاریخ دریافت ۱۴۰۰/۱۰/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۱/۰۳/۱۸)

دکتر شهلا رضایی^۱

دکتری مدیریت آموزشی، استاد دانشگاه فرهنگیان

فائزه بیگلری

دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان کرمانشاه

ژهرا دژداری

دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان کرمانشاه

چکیده

رویا پردازی یا خیال پردازی حالتی از ذهن است که توجه ما از کاری که به صورت فیزیکی یا ذهنی در حال انجامش بودیم؛ منحرف شده و مشغول چیز دیگری میشود. رویا پردازی ممکن است در مورد اتفاقاتی در گذشته، زمان حال یا حتی اینده ما باشد. در این پژوهش به بررسی خیال پردازی و تاثیرات آن بر روند تحصیلی و زندگی کودکان میپردازیم همچین مطالب و منابع این مقاله از سایتهاي مختلف مثل پرتال جامع علوم انسانی و نور مکز استفاده شده است. شیوه‌های مدرن تدریس توجه و هرچه بیشتر در به کارگیری قوه تخیل و فراگیران است که گاهی تحت عنوان روش تدریس ایندهنگر نیز مطرح شده و یا با آن ارتباط گاهی نزدیکی دارد بدین صورت که قدرت عظیم تخیل در مغز کودکان محور کار قرار گرفته و می‌توان با طرح سوال‌ها و مسائل به گونه‌ای تحریک کننده و قابل توجه زمینه علاقه مند شدن کودکان به حل مسئله پیشرو و در نتیجه بروز خلاقیت‌ها افزایش اعتماد به نفس و کسب روى حل مسئله را فراهم ساخت.

واژگان کلیدی: زندگی فردی، تدریس، تحصیل، مدرسه، خیال پردازی، رویا

مقدمه

خيال پردازی نوعی تخيل انفعالي و یا تخيل آزاد و بی قید و شرط و نوعی صحته پردازی ذهن است که در آن عقل وارد نقش ندارد و در داوری و اظهار نظر آن کنترلی نیز هرگاه که ذهن کودک امری عقلانی خالی بماند خیال پردازی آن را پر میکند در خیال پردازی کودک تا به آرزوهای خویش است و واقعیت‌ها را به گونه‌ای دیگر درک می‌کند و ممکن است فردی مورد قبول نباشد ولی تصورش این است که همه او را دوست دارند و با این تخیلات خوشایند می‌پوشد خود را شاد و خرسند نماید آنچه را که اختیار می‌کند مقرن به حقیقت نیست و اغلب بصورت فریب دادن خود را دارد و تنها اثرش این است که نقش مسکن را برای آدم ایفا می‌کند گویی همه آرزوها و تمایلات ارزان شده و در عالم خیال ارضاء شدند و در حال برآورده شدن هستند.

دانشمندان پیشوایان دین، شعراء و کارشناسان فنی، اشارات زیادی به خیال و قدرت آن داشتند روزنامه لوموند پانزدهم در دسامبر از قول بلاشت می‌نویسد اگر تخيل و گاهی با هم جمع شوند کارهای زیادی می‌توان انجام داد

تحلیلگر سیاسی و اقتصادی ژ.ر.شر ایرمی گوید ما در جنگ به کمک دلار نفت فولاد و حتی به کمک ماشین‌های مدرن موفق نمی‌شویم بلکه به کمک تخيل آفریننده و شایستگی در سازماندهی که پیروز می‌شویم:

در داستان‌های تخيلي خود مواردی را مطرح می‌کند که در زمان وی دسترسی به آنها امکان پذیر نبود و در نظر بسیاری از افراد موضوعاتی خنده آور و دست نایافتنی بوده است ولی شک نیست که تصورات وی در تحریک افکار محققین و سند نگران عامل بسیار تاثیر گذار برای تحقیق ایده‌های وی بوده است.

قوه تخيل انواع مختلف را شامل می‌شود که مهمترین آنها در بحث ما می‌پردازیم:

■ تخيل منفعل

■ تخيل آزاد

تخيل منفعل هنگام به وجود می‌آید که در ذهن فرد را کودک تصاویر خود به خود به وجود

می‌آوریم و اینکه خواسته‌ها و اراده بستگی ندارد اجرا نمی‌شود تخيّل آزاد یا فعال نویس تخيّل است که فردا با اراده خود را به صورت خود خواسته جوانب و عوامل مورد نیاز را در ذهن خود به شکل‌ها پذیدار می‌سازد.

در دنیای خیالات کودکان برخی از اشیا را جاندار می‌پندارد و به همین دلیل در عالم خیال خود را با آن حرف می‌زنم بازی می‌کنند دعوا می‌کنند و به طور کلی در این حالت کودک خود را تسلیم و تصورات و خیال‌پردازی خود می‌کند مشاهده می‌شود که خود را به جای شخصیت‌های معروفی داستان می‌گذارد و یا خود را بزرگ‌ترین چیزی که هست می‌نگارد تخیلات کودکان کرانه و مرز مشخصی ندارد آنها در خیال خود داستان‌های مفصل‌تر می‌سازد و آنچه در عالم خیال است به آن نرسیدند در عالم خیال برای خود تصور می‌کنند البته در اینجا از تصاویری که در ذهن او به وجود می‌آید می‌توان به میزان و توان قوه‌ی تخيّل کودک پی برد همچنین استفاده از استقلال‌های جادویی و تخيّلی برای توضیح واقعیت‌های مهم در این دوره کامل رواج دارد که چرا کودک نمی‌تواند به صورت کامل و دقیق روابط علت و معلولی بسیاری از مسائل را به خوبی بر اساس ملاک‌های واقعی درک کند و به جستجو کشف علت بر می‌آید در این دور از کودکان داستان‌ها و فیلم‌ها و کارتون‌های خیالی را بسیار دوست دارند زیرا رسیدن به شخصیت‌های خیالی این داستان‌ها و فیلم‌ها به خواسته خود موجب لذت کودک می‌شود زیرا وی در عالم حقیقت به آن دست پیدا نخواهد کرد و جالب اینکه حساس‌ماجرایی‌های از را شنیدن افسانه‌ها در کودکی را می‌شود برای بسیار مطلوب و خواشایند و دلپذیر از همچنین برخی از اوقات طفل بدون توجه به جهان اطراف خود عالمی از خیال فرو می‌برد و تنها خود را ملاک و میزان اموال می‌داند در عالم خیال خود را به هر نقشی در می‌آورد نقش پدر مادر معلم و ناگفته نماند که در خیال‌پردازی اگر ضد تعادل تجاوز نماید برای انسان یک شناخت کاذب به وجود می‌آورد و موجب دوری از واقعیت‌های دنیای خارج است احتمال دارد پرواز کودک در عالم است یا وسیله‌ای باشد برای سرگرمی و به راستی راه یافتد و نفوذ به عالم خیال کودکان بسیار شیرین است چرا که خیال فرو می‌رود تا به آن تصویری داد خود برسد.

تمامی کودکان از جمله کودکان استثنایی و کودکان نایینا ناشنوا همگی مجهر هستند به سلاح قوه تخیل پسر کدام از این کودکان که در کلاس‌های درس نقاشی موسیقی شعر معلم و مربی را شکار می‌کنند و می‌دانند و در مراحل و مکان مختلف از آن بهره‌مند می‌شوند و تا حدودی مسائل و مشکلات خود را با بهره‌ای از همین گنجینه رمز گشایی می‌کنند.

بخش اول: تخیل و تدریس

در جمله شیوه‌های مدرن تدریس توجه و هرچه بیشتر در به کارگیری قوه تخیل و فراگیران است که گاهی تحت عنوان روش تدریس ایندهنگر نیز مطرح شده و یا با آن ارتباط گاهی نزدیکی دارد بدین صورت که قدرت عظیم تخیل در مغز کودکان محور کار قرار گرفته و می‌توان با طرح سوال‌ها و مسائل به گونه‌ای تحریک کننده و قابل توجه زمینه علاقه مند شدن کودکان به حل مسئله پیشرو و در نتیجه بروز خلاقیت‌ها افزایش اعتماد به نفس و کسب روی حل مسئله را فراهم ساخت بطور مثال: در حل مسئله ۲+۲ مشکل دارد به حل این مسئله از خود نشان می‌دهد می‌توان به جای قرار دادن ناگهانی کودک در موقعیت‌ها برای حل چنین مسئله‌ای است که خیلی کمک گرفت و صورت سوال را به گونه‌ای دیگر بازگو کرد بدین ترتیب که سفینه برای سفر به کره ماه دو شب که سوخته است اما فضانورد متوجه می‌شود که به دو شبکه دیگر سوت احتیاج دارد اگر دو شبکه دیگر به او بدهیم این سفینه خورشید سوت خواهد داشت و خواهیم دید که کودک با اشتیاق و هیجانی و تصور سفینه و شبکه‌های سوت می‌پردازد و با علاقه به سوال‌ها پاسخ خواهند داد

بند اول: خیال‌بافی در کودکان

این یک واقعیت است که کودکان در سنین پیش از دبستان علاقه بسیار زیادی به بازی‌ها و موضوعات تخیلی پیدا می‌کنند. زندگی یک کودک در سن پیش از مدرسه، از محدودیت‌های بسیار تشکیل شده به طوری که او بر اساس نظر پدر و مادر خود زندگی می‌کند. در واقع کودک به بازی‌های خیالی علاقه دارد زیرا می‌تواند آن طور که می‌خواهد باشد و زندگی کند؛ خارج از قید و بندها و محدودیت‌هایی که والدین برای او تعیین کرده‌اند. هیچ کودک ۳ ساله‌ای اجازه ندارد که به تنها‌ی از خانه خارج شود، به تنها‌ی غذای دلخواه

خود را بخورد و حتی لباسی را که دوست دارد بخرد. در این سن، کودک کاملاً به والدین خود وابسته است البته می‌تواند اظهار نظر کند اما تصمیم‌گیری اصلی و قطعی با والدین است. پس کودکان هنگامی که با مکان‌های تازه یا تجربه‌های جدید رو به رو می‌شوند از شیوه‌ای متفاوت استفاده می‌کنند، آن‌ها قوه تخیل خود را به کار می‌برند. زمانی که به یک کودک ۴ ساله اجازه می‌دهیم تا به تنها بی به مدرسه برود و برگردد او احساس می‌کند که یک فرمانده است و سوار بر اسب از یک قلعه به قلعه دیگر در حرکت است. زندگی یک کودک ۴ ساله خیلی معمولی و خسته کننده به نظر می‌رسد اما اگر تصور کند که یک مامور آتش نشانی است حس می‌کند مثل یک قهرمان زندگی می‌کند. خیال پردازی کودکان اهمیت زیادی دارد زیرا یک کودک علاوه بر این که می‌تواند زندگی خود را تغییر دهد و شرایط تازه‌ای را برای خود خلق کند، از شرایط تازه‌ای که ایجاد کرده می‌تواند دانستنی‌های جدیدی نیز بیاموزد به طور مثال وقتی که یک کودک ۴ ساله کلاه آشپزی بر سرش می‌گذارد، پیش‌بند آشپزی می‌بندد و تصور می‌کند که آشپز است، احساس استقلال و مسؤولیت پذیری سبب می‌شود که به اطراف خود توجه بیشتری داشته باشد، همراه با پدر و مادر خود آشپزی کند، موادی را که استفاده می‌کند به خاطر بسیار دوستی‌های خود می‌افزاید، خوشحال شود.

بزرگسالان از دنیای پیرامون خود اطلاعات زیادی به دست می‌آورند و برای فراگیری بیشتر، تجربیات خود را نیز مورد استفاده قرار می‌دهند؛ اما کودکان از استعدادی برخوردارند که لازم است توسط والدین پرورش یابد. آنها با به کار گیری قوه تخیل خود نه تنها دانستنی‌های تازه‌ای از دنیای اطراف خود به دست می‌آورند بلکه می‌توانند آن طور که دوست دارند باشند و زندگی کنند. از آنجاکه مهارت‌های کلامی کودک در سنین پیش از مدرسه هنوز چندان پیشرفت نکرده است به سختی می‌توان فهمید که او دقیقاً به چه چیزی فکر می‌کند، اما می‌توان نشانه‌های تخیل او را در تقلید کردن‌های او از آئیجه که در اطرافش می‌بیند، تشخیص داد، این رفتارها عموماً بین ۱۸ تا ۲۰ ماهگی شکل می‌گیرد، کودک شما ممکن است دقیقاً کارهایی را که شما انجام می‌دهید تقلید کند، برنامه روزانه‌ای را که برای او ریخته‌اید روی عروسک‌هایش پیاده کند به آن‌ها غذا بدهد یا آن‌ها را بخواباند. از این رو تخیل قوی در کودک بسیار بیشتر از

آنچه که والدین فکر می‌کنند می‌تواند در مسیر زندگی به او کمک کند. متخصصان کودک بر اهمیت ۳ سال اول زندگی بسیار تاکید می‌کنند، چرا که هر کاری که والدین انجام می‌دهند از بازی کردن تا خوردن و راه رفتن و کتاب یا شعر و آواز خواندن به مغز او کمک می‌کند تا فعالیت بیشتری انجام دهد. هرگاه کودک خود را در برابر تصاویر، صداها و حس‌های جدید قرار دهید در واقع مغز او را در برابر دنیابی بزرگ‌تر و هیجان انگیزتر قرار داده‌اید. هنگامی که تخیل خود را به همراه او به کار گیرید، مثلاً بگویید نگاه کن من یک ببر هستم، توی یک جنگل بزرگ یا فرض کن می‌خواهیم به خانه مادربزرگ برویم در واقع مغز او را وادار می‌کنید تا پیوندها و مسیرهایی تشکیل دهد که به ایجاد خلاقیت و تخیل در او منجر خواهد شد.

بند دوم: تأثیرات خیال پردازی کودکان

معمول‌آدمne لغات کودکانی که به بازی‌های تخیلی علاقه نشان داده یا به داستان‌ها و کتاب‌هایی که دیگران برایشان می‌خوانند، گوش می‌دهند، بسیار وسیع‌تر است. از سوی دیگر، نقش بازی کردن و وانمود کردن این امکان را برای کودک فراهم می‌کند تا آن کسی باشد که دوست دارد احساسات منفی‌اش را کشف و بررسی کند، چیزهایی را که تاکنون یاد گرفته تمرين کند و اوضاع را به آن صورتی که دوست دارد درپیاورد، حتی با داستان‌های خود می‌تواند در شرایط خاص جلوی ترس را بگیرد و آن را کنترل کند. همچنین رویاپردازی پیرامون موقعیت‌های تخیلی نحوه تفکر خلاقانه را به کودک آموزش می‌دهد و می‌تواند یک ابزار بسیار مفید در فرایند حل مساله توسط کودک باشد، افرادی که در زمان خردسالی دارای تخیلی قوی هستند، معمول‌آین قابلیت را در بزرگسالی حفظ می‌کنند و در نتیجه تنایج بهتری در فرایندهای حل مسائل به دست می‌آورند. به عنوان نمونه در طول زندگی افرادی که در کودکی تخیل قوی تری داشتند مشخص کردند که این افراد هنگام برخورد با چالش‌ها یا مشکلات غیرمتوجه می‌توانند از منابع و گزینه‌های بیشتری برای پیدا کردن راه حل مناسب استفاده کنند.

بخش دوم: موانع خلاقیت و خیال پردازی کودکان

یکی از موانع بروز خلاقیت در کودکان ناآگاهی پدر و مادر با این واژه است چرا که این عدم شناخت سبب می‌شود هیچگاه والدین نتوانند برای پرورش و شکوفایی خلاقیت کودک خود برنامه ریزی و اقدام صحیح کنند پس ناخواسته استعدادهای کودکشان را هدر می‌دهند. از جمله موانع دیگر، ایجاد رقابت میان کودکان است. به طور معمول اگر کودکان احساس کنند که کار آن‌ها توسط والدین ارزش‌گذاری خواهد شد یا به بهترین کار جایزه یا پاداش می‌دهند بیشتر از آن که به انجام بهتر کار بیندیشند به کسب آن جایزه فکر می‌کنند ضمن این که گاهی این رقابت‌ها به سطیزه جویی میان کودکان تبدیل می‌شود و سبب می‌شود تا آن‌ها نتوانند از توانایی‌ها و استعدادهای واقعی خود استفاده کنند.

در فرهنگ‌هایی که به جنسیت کودک اهمیت می‌دهند ناخواسته علایق و خلاقیت‌های کودکان از یاد می‌رود یکی دیگر از این موانع تاکید بیش از حد والدین بر هوش و حافظه کودک است. بسیاری ناآگاهانه کودک خود را فقط با هدف تقویت مهارت‌های حافظه‌ای تربیت می‌کنند و برای حافظه و هوش کودک اهمیت زیادی قائل هستند. آن‌ها نمی‌دانند که تنها اطلاعات عمومی و داشتن حافظه قوی برای تکامل و رشد فکری کودک کافی نیست به همین خاطر از پرورش سایر توانمندی‌های ذهنی کودک غافل می‌مانند.

تاکید بر جنسیت کودکان هم از جمله این موارد است و مانع مهم در رشد خلاقیت کودکان می‌شود. در فرهنگ‌هایی که به جنس کودک اهمیت می‌دهند ناخواسته علایق و خلاقیت‌های آن کودکان نیز زیر پا گذاشته می‌شود.

والدینی که در خانه قوانین دست و پاگیر و خشک برقرار می‌کنند نظیر درس خواندن راس ساعت معین یا خوابیدن راس فلان ساعت، کودک را کم کم دچار قالبی تکراری می‌کنند که این رفتارهای کلیشه‌ای کاملاً متضاد با رشد خلاقیت است. ارزیابی پی درپی با رفتارهای کودک و زیر ذره بین بردن او امنیت خاطر کودک را مختل می‌سازد و ترس از اشتباه را در وی تقویت می‌کند و چنانچه ترس در کودک حال مرضی پیدا کند آن وقت جرات ابراز هرگونه اندیشه جدید و انجام کارهای خلاق در وی از بین می‌رود.

بخش سوم: بررسی مبانی نظری

شاید باورتان نشود عدم وجود حس شوخ طبیعی در محیط منزل از موانع بروز خلاقیت است.

شوخ طبیعی به رشد خلاقیت کودک کمک می‌کند. اما در خانواده‌هایی که فضای زندگی آن‌ها خشک و رسمی است زمینه‌ای برای بروز حس شوخ طبیعی کودک به وجود نمی‌آید و در نتیجه در چنین محیطی بسیاری از کشش‌های خلاقانه کودک پنهان می‌ماند. بسیاری از والدین علاقه مندند که کودکشان سریع رشد کند و دوران کودکی را پشت سر بگذارد و حتی سعی می‌کنند با کودک خود همانند بزرگسالان رفتار کنند. تحمیل نقش‌های بزرگسالی به کودکان روند رشد اجتماعی آن‌ها را مختل می‌سازد و سبب بروز رفتارهای نابهنجار می‌شود.

پس بهتر است به جای سختگیری و رسمی بودن، سن و سال کودکمان را در ک کنیم و با او مثل آدم بزرگ‌ها رفتار نکنیم. اما اگر بخواهیم تخیل فرزندمان شکوفا شود می‌توانیم در منزل جایی را برای تغییر لباس اختصاص دهیم). جایی که در آن لباس‌های قدیمی، وسایل شخصی «مانند کلاه، کتاب‌های جیبی، هدیه‌های قدیمی و ... را نگهداری کنید» (..مدادهای شمعی، وسایل آبرنگ، کاغذ نقاشی و چسب را در دسترس کودکان قرار دهیم. داستانی را برای کودک خود تعریف کنیم. لباس یکی از شخصیت‌های داستان را بپوشیم و با کودک خود، براساس داستان بازی کنیم. اگر داستان را کودک شما تعریف کند بهتر است.

می‌توانید موضوع آن را با مراسم عروسی، جشن تولد یا اتفاق‌های دیگری که در زندگی خود با آن‌ها سر و کار دارید مرتبط سازید. تعدادی ملحفه یا پتو در دسترس کودک قرار دهیم تا بتواند خانه درست کند و یا بازی‌های خیالی دیگری را طراحی کند. حتی می‌توانیم کودک خود را تشویق کنیم که با اسباب بازی‌های سازنده و ابتکاری بازی کند، مانند اسباب بازی هایی که با کمک قطعه‌های مختلف می‌توان ماشین، خانه، هوایپا و ... ساخت. همچنین می‌توانیم قصه‌های موزون و آهنگین را برای فرزندمان بخوانیم و به نوبت اشعار آن را تکرار کنیم.

در این میان باید در حد امکان زمان بیشتری را با کودک خود در طبیعت سپری کنیم. محل هایی که برای ساختن آن‌ها انسان دخالتی نداشته است، برای رشد قوه تخیل کودک بهتر

است. زمانی که فرزندمان، ما را به دنیای خیالی خود دعوت می‌کند، دعوت او را بپذیریم، با او سوار قایق شویم، سوار بر سفینه فضایی در فضا پرواز کنیم و در همه موارد رهبری بازی را بر عهده فرزندمان بگذاریم. همچنین در بین اسباب بازی‌های کودک تعدادی گوش ماهی، سنگ‌های مختلف، چسب، تخته، بند، سکه، طناب و سایر وسایلی که می‌تواند مورد استفاده او قرار بگیرد، قرار دهیم و هنگامی که با خیال پردازی کودکان روبه رو می‌شویم، او را سرزنش نکنیم و به او اجازه دهیم تا آنچه در ذهن خود دارد بیان کند.

بخش چهارم: تاثیر خیالبافی بر شناخت دانش آموزان

برخلاف اندیشه شایع خیالبافی در مواردی می‌تواند مفید باشد تا حدی که عده‌ای آن را عادت بد و یا نشانه اختلال هیجانی نمی‌دانند و معتقدند حالت عادی هشیاری است. فواید آن: پاره‌ای از تمایلات او ارضا شده تلقی می‌شود و زمینه برای تخلیه هیجانات فراهم است. گاهی کودک در سایه خیالبافی خود را به لذایند می‌کشاند و خود را به هدف رسیده تلقی می‌کند. خیالبافی گاهی به کودک آرامش و سکون می‌دهد زیرا عالم خیال محدودیتی ندارد و آدمی در پرواز خیال خود را اقناع می‌کند مثلاً "خود را در خلال جشن و برنامه حاضر می‌بیند. خیالبافی بهانه‌ای است برای کاهش اضطراب و ظاهر کردن احساس حقیقی و رفع تعارض. وسیله خوبی برای گذراندن وقت برای کودک است و زمان آن برای طفل لذت بخش است. عامل نجات از رنج و آلام و احساس بی کفایتی است.

اگر جهت پیدا کنند شاعران و نویسندهای خوبی می‌شوند و آثار خلاقه از خود بروز می‌دهند. در حل عقده‌های روانی کمک کار خوبی برای کودک است.

در جنبه بدنی، حرکتی:

افراد خیالباف در جنبه بدن زیانهای می‌بینند از جمله اینکه:

از فعالیت‌های بدنی عقب می‌افتد زیرا بی تحرک در جائی می‌نشینند و در عالم انزواج خویشند و از حرکت و جنب و جوش دور می‌مانند.

بازی و حرکت که در رشد افراد شدیداً مؤثر است در آنها وجود ندارد و حتی حال و هوای بازی با دیگران را ندارند.

بخش پنجم: پیشینه تحقیق

پژوهش تبیین رفتار نوجوانان بر اساس خیالپردازی با هدف تبیین رفتار اخلاقی در نوجوانان براساس دانش فراشناخت اخلاقی با توجه به تفاوت‌های جنسیتی انجام شده است. جامعه‌ی آماری این پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول شهرستان خرم آباد است که از میان آنها ۲۵۰ نفر ۱۲۵ پسر و ۱۲۵ دختر بر اساس روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای انتخاب شدند و پرسش نامه‌های فراشناخت اخلاقی و رفتار اخلاقی را تکمیل کردند. سپس داده‌ها با استفاده از روش رگرسیون و آزمون تی مستقل مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته‌ها نشان داد که فرضیه اول رد و دو فرضیه دیگر تأیید شدند. به این معنی که دانش فراشناخت اخلاقی خیالی دانش‌آموزان نمی‌تواند رفتار اخلاقی آنها را پیش‌بینی کند. اما در رفتار اخلاقی و سه مؤلفه‌ی فراشناخت اخلاقی دانش‌آموزان دختر و پسر تفاوت معناداری وجود دارد. بنابراین لازم است در بررسی رفتار اخلاقی نوجوانان در جستجوی عوامل دیگر به خصوص عوامل غیرشناختی بود و در آموزش اخلاق به نوجوانان و کمک به تحول اخلاقی مثبت در آنها به تفاوت‌های جنسیتی هم توجه داشت. و همچنین در نظر گرفت که خیالپردازی بر رفتار آنان اثر دارد. پرسش از وجود تمایز و تشابه دو رویکرد، محور اساسی بررسی این مطالعه است. روش پژوهش تطبیقی است. یافته‌های پژوهش حاکی از تمایز بین دو رویکرد، در توصیف و تبیین مبانی و ریشه‌های اولیه دینداری است. از منظر روان‌شناسی، ریشه‌های اولیه دینداری ناشی از برایند تجارب کودک با محیط پیرامونی و خیال پردازی‌ها و خیال‌بافی کودکان بر اساس محیط پیرامون است. از منظر اسلام نیز، ریشه‌های اولیه دینداری را باید در فطرت به معنای عشق به خیر و سعادت مطلقه پی‌جویی کرد، برایند تجارب کودک با محیط پیرامونی، تنها زمینه رشد یا انحراف از فطرت را فراهم می‌کند. در زمینه چگونگی شکل گیری دینداری، وجه تشابه دو دیدگاه، تأکید بر ایجاد محیط زیست امن، پویا و پاسخ‌گو برای رشد مطلوب دینداری است. هر دو دیدگاه، بر ثبت تجارب کودک-والدین در نظام روانی کودک و تأثیر این تجارب بر دینداری در اینده تأکید دارند.

خیال‌باف قدرت و نیروی خود را صرف خیال‌بافی می‌کند، در نتیجه توان آن را ندارد و یا

نمی کوشد برای خواسته های خود اندیشیده و آنها را جامه عمل پوشاند. در برابر عقاید مختلف می ماند و توان دفاع از فکر خود را پیدا نمی کند. در نتیجه با همه لذتی که از این امر برای او حاصل می شود باید آن را از خطرناکترین حالات برای افراد به حساب آورد.

خيالبافی تا سنین ۴ سالگی امری عادی است و طفل را در دنیائی که برای خود ساخته سرگرم می دارد تا حدی که او گمان دارد در عالم واقع و حقیقت است. در ضمن این حالت برای او نوعی مکانیسم دفاعی است که در کاهش اضطراب و رهایی او در واقعیت های رنج آور مؤثر است. ولی ادامه آن اندیشه و تعقل کودک و درک رابطه علت و معلولی او را از کار می اندازد و از توجه به واقعیت دور می دارد. همین امور باعث می شوند که او بعدها در اجرای وظایف و تطابق خود با شرایط جامعه و قبول مسئولیت و امانده شود. تداوم خیالبافی زمینه را برای بروز بیماری اسکیزوفرنی در کودکان فراهم می سازد و این امر همچنان در فرد ریشه دار شده و در سنین بعدی برای او گرفتاری می سازد. او را چنان در رؤیا فرو می برد که از جهان واقعی دور مانده و نمی تواند پایه پای رشد به پیش رود.

اینکه چه انگیزه ها و عواملی سبب می شوند که خیالبافی در کودکان پدید آمده و پا بگیرند از عوامل متعددی باید نام برد که به ظاهر چیزهای مهمی نیستند ولی در عمل برای کودک سرنوشت سازند. آن عوامل بسیار و از آن جمله اند:

پرستال جامع علوم انسانی

- محرومیت ها
- شکستها
- عامل فقر
- عامل حسادت
- احساس حقارت
- ترس شدید
- احساس گناه

پیشنهادات

رویاپردازی پیرامون موقعیت‌های تخیلی نحوه تفکر خلاقانه را به کودک آموزش می‌دهد و می‌تواند یک ابزار بسیار مفید در فرایند حل مساله توسط کودک باشد. بیهوده شمردن تخیلات کودک نیز از جمله موارد دیگر است که مانع رشد خلاقیت وی می‌شود. تخیل کودک اساس خلاقیت اوست و چنانچه تخیلات در رویاهای کودک را با بی توجهی، تمسخر یا بیهوده انگاشتن رویه رو سازیم در واقع سرچشمۀ خلاقیت او را خشکانده‌ایم. به بیان دیگر محکوم کردن خیال پردازی کودکان و وادار کردن او به واقع بینی امری کاملاً اشتباه است. سعی کنیم علایق درون کودک را بشناسیم. بسیاری از کوکان از علایق و کشش‌های خود نسبت به موضوعات و پدیده‌های پیرامون اطلاع روشنی ندارند یا این که نمی‌توانند آن را به زبان بیاورند. این موضوع باید در همان دوران کودکی مورد توجه والدین باشد.

نتیجه گیری

تخیل مورد تأیید است نه خیالبافی، آن یک عامل خلاقیت و این یک عامل هدر و اتلاف. طفل از طریق سخن‌ها، گفتار و رفتار، و هم از طریق بازی و در برخورد با اشیاء وضع خود و حالت خود را در این زمینه نشان می‌دهد. خیالبافی باید اصلاح شود ولی برای آن به خود پریشانی راه ندهید. زیرا روانشناسانی چون لوکار خیالبافی را در نزد اطفال امری طبیعی می‌دانند و اگر بدون ضایعه عضوی باشد برای آن نگرانی ندارند. در عین حال باید بدانیم از نظر علمی آن خیالی خوب است که آدمی را به نتیجه‌ای مطلوب برساند نه آنکه او را مشغول سازد و یا آرامشی تصنیعی ولی بی ریشه برای انسان پدید آورد. سپردن مسئولیت و واداشتن به کارهای عملی مخصوصاً "در سنین ۷-۴" به عقیده گزل می‌تواند آدمی را از خطری که در انتظار اوست رهائی بخشد.

منابع و مأخذ

- = حسینی، سید مهدی، مشاوره والدین در مسائل تربیتی و تحصیلی فرزندان، چاپ اول، انتشارات اساطیر، ۱۳۷۷.
- = چیکستن، راتوند، ویلن، نوجوانان با استعداد، ریشه‌های موفقیت و شکست، ترجمه، پارسا، انتشارات انجمن اولیاء و مریان، ۱۳۷۴.
- = سیف، علی اکبر، روانشناسی پرورشی، نشر آگاه، چاپ پنجم، ۱۳۷۰.
- = شاملو، سعید، بهداشت روانی، انتشارات رشد، چاپ هشتم، ۱۳۶۹.
- = فرقانی، رئیسی، شهلا، شناخت مشکلات رفتاری در کودکان و نوجوانان، معاونت پرورشی وزارت آموزش و پرورش - چاپ اول، ۱۳۷۲.
- = کاظمی حقیقی، ناصرالدین، روانشناسی کودکان تیز هوش، انتشارات سایه نما، چاپ اول، ۱۳۷۶.
- = کرومبولتز، تغییر دادن رفتارهای کودکان و نوجوانان، ترجمه: یوسف کریمی، انتشارات فاطمی، چاپ چهارم، ۱۳۷۰.
- = گالاگر، آموزش کودکان تیز هوش، ترجمه: مهدی زاده و رضوانی، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۶۹.
- = میلانی فر بhero، روانشناسی کودکان نوجوانان استثنایی، نشر قومس، چاپ دوم، ۱۳۶۹.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی